

شماره ۱۱۶۳ / چهارشنبه ۲۸ سرطان / ۲۴ شوال / ۱۹ جولای / ۴ صفحه / ۱۰ افغانی

طالبان استفاده از گوشت مرغ را در شیندند هرات حرام اعلام کردند

بر اساس گزارش‌های رسیده از ولسوالی شیندند هرات، گروه طالبان در این ولسوالی با نشر اعلامیه‌ای خرید و استفاده از گوشت مرغ تجارتي را حرام و قیمت هر کیلو گوشت گوسفند را ۲۷۰ افغانی اعلام کرده است. به گزارش خبرگزاری صدای افغان (آوا) ساکنان این ولسوالی می‌گویند که در کنار ممنوع اعلام شدن فروش و استفاده از گوشت مرغ، زنان نیز حق بیرون شدن بدون محرم را در بازارها ندارند. «تور محمد ظریفی» نماینده سابق مردم شیندند در شورای ولایتی هرات به خبرگزاری آوا گفت که نشر این گونه اعلامیه‌ها از سوی طالبان در این ولسوالی ضعف حکومت را نشان می‌دهد. این در حالی است که مقام‌های محلی در ولایت هرات اعلام کرده بودند که در ۲۴ ساعت گذشته در ولسوالی شیندند هرات جنگ میان نیروهای امنیتی و طالبان جریان داشته که در نتیجه آن ۱۱ طالب کشته شده است. ولسوال شیندند نیز ادعای حرام اعلام شدن فروش گوشت مرغ از سوی طالبان را بی‌اساس می‌داند. «حکمت الله حکمت» ولسوال شیندند بر این باور است که افرادی که چنین ادعاهایی را مطرح می‌کنند، در پی تخریب حکومت و تضعیف ارگان‌های امنیتی هستند.

جنرال دوستم در ترکیه

است / هیچ ممانعتی برای

سفر دوستم وجود ندارد

انتقاد تند نمایندگان از طرح

حکومت برای ایجاد «ساحه

سبز» در شهر کابل

معین وزیر فرهنگ:

حکومت به نیازهای جوانان

توجه کند

آگاهان در واکنش به اظهارات اخیر عطا محمد نور:

افغانستان سرزمین قباله شده برای داکتر اشرف غنی نیست

عبدالله به خواست‌های مردم رسیدگی نکرد

در صفحه ۳

یک آگاه سیاسی:

پیمان امنیتی با امریکا، یک

«کاپیتولاسیون تمام عیار» است!

سرمقاله

ائتلاف‌های سیاسی، سکانس جدید

سناریوی بحران

حرکت سیاسی جدیدی به نام «محور مردم افغانستان» روز یکشنبه اعلام وجود کرد. رنگین دادفر اسپینتا؛ مشاور امنیت ملی حامد کرزی و رحمت‌الله نبیل؛ رئیس پیشین امنیت ملی در روز اعلام موجودیت این حرکت سیاسی به عنوان بنیان‌گذاران آن سخنرانی کردند.

جریان تازه سیاسی بیشتر از چهره‌های حکومت کرزی تشکیل شده است.

این جریان جدید، شعار اصلی خود را «بازگشت به قانون و بازگشت به مشروعیت سیاسی» اعلام کرده است.

رنگین دادفر اسپینتا، در این مراسم گفت که سفری خونین را که مردم افغانستان ۱۶ سال پیش برای استقرار نظام جمهوری و بیرون کردن کشور از بحران و کسوت سیاسی و اجتماعی آغاز کرده بودند امروز وارد بحرانی‌ترین و دردآورترین مرحله خود شده است.

او گفت که این حرکت به عنوان نیروی اپوزیسیون به مبارزات قانونی خود به منظور تحقق صلح، آزادی و قانون‌مداری چه از طریق بدست گرفتن حکومت سیاسی و چه در بیرون حکومت ادامه می‌دهد.

آقای اسپینتا مدعی شد که حکومت به‌صورت سازماندهی شده به سرکوب جنبش‌های سیاسی رو آورده است.

همانگونه که در سخنان آقای اسپینتا نیز آمده است یکی از اهداف اصلی این جریان سیاسی تازه، دست یافتن به قدرت و به دست گرفتن حکومت است و از آنجایی که اعضا و رهبران اصلی این حرکت را اغلب، مهره های وابسته به حکومت کرزی تشکیل می دهند، کارشناسان می‌گویند که می‌توان آن را به اردوگاه سیاسی رییس جمهوری سابق نسبت داد و بر همین اساس، این برداشت که با تشکیل حرکت سیاسی جدید، ... ادامه در صفحه ۲

ائتلاف‌های رو در رو؛ فریادهای رو به بن بست!

تحلیل

با ضعف مدیریتی حکومت وحدت ملی در کنترل و اداره مردم و کشور، نهادهای ائتلافی و اپوزیسیونی فرصت را مناسب دیده و سمارق وار هر کدام سر از گوشه ای بیرون می‌آورند. در همین یک سال جاری که حکومت وحدت ملی پا به سه سالگی می‌گذارد، حداقل سه جریان مخالف و اپوزیسیونی، علیه کارکردهای آن اعلام موجودیت کرده اند که سومی آن به تازگی زیر عنوان «محور مردم افغانستان» به رهبری آقای نبیل؛ رئیس قبلی امنیت ملی کشور پا به عرصه وجود گذاشته است.

ائتلاف‌های مذکور در شرایطی شکل می‌گیرند که افغانستان به گونه همه جانبه گرفتار بحرانهای دامنه دار سیاسی، امنیتی و اقتصادی شده و سران حکومت وحدت ملی بنا بر دیدگاه متفاوت آگاهان، یا در اساس اعتنایی به این بحران ندارند و طبق آنچه به آن مامور شده اند، وظایف خویش را به پیش می‌برند؛ چرا که نسبت به ماهیت دولت وحدت ملی در کشور، یکی از نظرها این است که این دولت ریشه و اساس استوار و بنیادین ندارد و به عنوان پروژه ای موقت و گذرا از سوی استعمارگران برای افغانستان در نظر گرفته شده است.

بنا با توجه به دیدگاه مذکور، مهار بحران‌های موجود آمده نه تنها در دستور کار دولت وحدت ملی نیست، که بلکه تشدید و تعمیق آنها می‌تواند به اجرای برنامه های از پیش طراحی شده برای افغانستان و دولت و ملت آن، کمک کند.

اما نظر دیگر این است که بار پروژه ای بودن دولت فعلی، آن را ناکارا و دچار سوء مدیریت می‌داند و طرفداران این دیدگاه معتقدند که سران حکومت وحدت ملی بر رغم آنکه می‌خواهند بحرانهای موجود در کشور را صحیح و درست مدیریت کنند، اما به دلیل اشتباهاتی که در شیوه حکومتداری

خوب دارند که از آن جمله وجود روحیه انحصارگرایی در قدرت می‌باشد، ناتوان از اداره درست کشور و مردم شده اند و همین موضوع نیز بهانه و فرصتی شده برای رقبای سیاسی تیم حاکم در قدرت و حکومت و زمینه را برای بوجود آوردن نهادهای اپوزیسیونی فراهم کرده است.

به طور کلی در ربط به نهادهای اپوزیسیونی در کشور و برجسته شدن قارج وار آن در جامعه دو نظر وجود دارد. نظر نخست آن است که این نهاد و ائتلافها، هیچکدام منشاء و مبنای اهداف ملی- مردمی ندارند و تنها درد و دغدغه تشکیل دهندگان آنها، راهیابی به پله های بالای قدرت و ریاست و حکومت می‌باشد و صد البته با ادعاها و رویکردهای عوام فریبانه کشور و مردم خواهی و کار و خدمت برای هموطنان خویش.

نظر دیگر اما باور دارد که وجود این ائتلافها در بیرون شدن کشور از بحران می‌تواند نقش داشته باشد. لذا و بر همین اساس راه اندازان این گونه اپوزیسیون ها می‌توانند دغدغه ها و اهداف مردمی داشته باشند و دل آنان برای خدمت به کشور و مردم بتهد و می‌تهد. از نظر معتقدان این دیدگاه؛ با ایجاد نهادهای اپوزیسیونی، حکومت بیشتر تحت فشار قرار می‌گیرد و تلاش برای از میان برداشتن بحران‌ها می‌کند.

به باور این دسته اگر این ائتلاف‌ها بتوانند با اعمال فشار از طریق مشروع بالای حکومت وحدت ملی، اصلاحات را به میان آورند، بحران‌ها نیز به‌زودی از بین خواهند رفت.

به نظر می‌رسد در تقسیم بندی اهداف و انگیزه های ائتلاف‌های موجود، نظر نخستین بیشتر با واقعیت های افغانستان سازگاری دارد و این ائتلافها نه تنها توان و نیروی مهار بحرانها را ندارند، که با توجه به اهداف

قدرت محورانه سران آنها از یک سو و نیز جنبه قومی و تباری و زبانی این تشکل ها از طرف دیگر، موجب پدیدار شدن صورت های جدیدی از بحران در کشور خواهند شد. چرا که حکومت و طرفداران آن و نیز حامیان خارجی و منطقه ای آن در برابر این ائتلافها دست روی دست نمی‌گذارند و لاقبل به این زودی و به این آسانی تسلیم خواسته های آنان نمی‌شوند و همین تقابل قدرت خواهی و ریاست پرستی، خود به بحران تازه و پیچیده ای در کشور منجر می‌شود. چیزی که قدرتهای استعماری موجود در افغانستان، همان را می‌خواهند و برای ادامه بحرانهای تازه در کشور ما هر شب و روز و ساعت و لحظه ای طرح و نقشه می‌ریزند.

حال که اوضاع در میان رجال مملکتی ما و سران و رهبران حکومتی و رقبای سیاسی آنها چنین است؛ یعنی هر کدام به اهداف و منافع گروهی و تیمی و شاید هم تباری خویش می‌اندیشند و مردم و منافع کشور را از یاد برده اند، به نظر می‌رسد چاره کار در این باشد که این قدرت خواهان و ریاست اندیشان چه دولتی و چه نهادهای اپوزیسیونی، حتی برای تامین منافع گروهی و حزبی و نژادی خود شان هم که شده، لازم است تا بر سر تقسیم قدرت و حکومت با یکدیگر به توافق برسند، که اگر چنین نکنند و سیر ائتلاف سازی ها در سایه بی‌اعتنایی سران حکومتی همچنان ادامه پیدا کند، چنانکه گفته شد بحرانهای مهار ناپذیر جدیدی خلق خواهد شد و در نتیجه هیچ حزب و گروهی اعم از حکومت و رقبای سیاسی آن به آنچه می‌خواهند ابدًا دست نیابند و دور از ذهن هم نیست که ادامه یک چنین روندی به جنگی تمام عیار در کشور نیز منجر شود و دود آن مثل همیشه به چشم مردم این آب و خاک برود.

یادداشت

افغانستان و

بازتاب اخبار شرم‌آور

به دنبال دستگیری پنج فرد مشکوک در داخل پارلمان، یک نماینده مجلس از جابجایی سلاح در داخل شورای ملی برای انجام حمله تروریستی در این نهاد خبر می‌دهد.

«حاجی حضرت علی»، نماینده مردم ننگرهار در مجلس در نشست کمیسیون امنیت داخلی مجلس نمایندگان گفت: «متأسفانه خبر دارم که یک راپور از امنیت ملی آمده که سلاح در پارلمان جابجا شده، انتحاری می‌آید و شما (وکلا) مواظب باشید.» این گفته‌ها در حالی بیان می‌شود که چند روز قبل پنج فرد مشکوک پس از گذشتن از چند دروازه پارلمان از سوی نیروهای امنیتی بازداشت شدند. افراد بازداشت شده خود را اقارب حاجی حضرت علی، نماینده مردم ننگرهار در مجلس معرفی کرده بودند، اما حضرت علی از این موضوع اظهار بی‌خبری می‌کند و این افراد بازداشت می‌شوند.

بازداشت این افراد مشکوک گویا بر برخی از نمایندگان به خصوص رئیس مجلس سنا گران می‌آید و فضل هادی مسلمیار دستور آزادی این پنج فرد مشکوک را صادر می‌کند و آنان آزاد می‌شوند. دستور مجلس سنا مبنی بر آزادسازی پنج تن مشکوک، برای بسیاری از نمایندگان از جمله نماینده مردم ننگرهار شک برانگیز می‌نماید و موجب می‌شود تا اتهاماتی مبنی بر همکاری رئیس مجلس سنا با افراد مشکوک به انجام عملیات تروریستی علیه پارلمان کشور، وارد شود.

برخی از نمایندگان این اتهامات را به زبان می‌آورند و رئیس مجلس سنا و طرفدارانش از فضل هادی مسلمیار دفاع می‌کنند و جنجال بالا می‌گیرد و هر کدام جانب مقابل را به مسائلی متهم می‌کنند و صحن دو مجلس سنا و شورای ملی را به میدان جنگ سرد تبدیل می‌کند، ... ادامه در صفحه ۲

ائتلاف‌های سیاسی، سکانس جدید سناریوی بحران

ادامه از صفحه اول / حکومت‌های پیشین و جدید، عملاً رویاروی همدیگر قرار گرفته اند، بی بنیاد نخواهد بود.

البته پیش از این نیز شواهد و نشانه‌هایی از رویارویی این دو اردوگاه سیاسی یعنی بقایای حکومت پیشین و رهبران حکومت کنونی، مشاهده شده بود؛ اما با توجه به سهم و نقش بزرگ و عمده‌ای که حکومت کرزی در به قدرت رساندن اشرف غنی و مهندسی نتایج انتخابات به نفع او، بازی کرد و نیز با در نظر داشت این مهم که آقایان غنی و کرزی علیرغم تفاوت در وابستگی به دو قبیله عمدتاً رقیب پشتون، هردو به یک طیف قومی، مربوط می‌شوند، انتظار نمی‌رفت که رویارویی آقایان کرزی و غنی، به سان مواجهه سایر جریان‌های منتقد حکومت از دیگر طیف‌های قومی با اشرف غنی، شدید و عمیق و جدی باشد.

اینک اما با تشکیل «محور مردم افغانستان» با محوریت و حضور مهره‌های اصلی حکومت کرزی مانند دکتر دادفر اسپینا و رحمت‌الله نیل؛ دو چهره سیاسی و امنیتی اصلی و ثابت حکومت کرزی، به نظر می‌رسد که در ببحوجه بحران سیاسی ناشی از انحصار قدرت در ارگ ریاست جمهوری و حذف و طرد هدفمند و سازمان یافته منتقدان سیاسی خود از سوی اشرف غنی، کرزی و تیم او نیز در مواجهه با ارگ قرار گرفته‌اند.

البته به جز سیاست‌های مخالف پرور آقای غنی، تحلیلگران، یکی دیگر از دلایل تشکیل جریان سیاسی منسوب به کرزی در

برابر حکومت وحدت ملی را بالا گرفتن دامنه بحران سیاسی در کشور می‌دانند؛ بحرانی که روز به روز عمیق‌تر و گسترده‌تر می‌شود؛ به گونه‌ای که هستی و حیات حکومت وحدت ملی را در معرض تهدیدی جدی قرار داده است.

آگاهان می‌گویند که در چنین فضایی، مهره‌های منسوب به حکومت سابق نیز با تشکیل جریان سیاسی تازه، تلاش می‌کنند تا در صورت بروز هرگونه تغییر و تحول سیاسی، سهم خود از حکومت آینده را به دست آورند و با انفعال و کنش‌پذیری و نظارت بی‌طرفانه، به سایر جریان‌های فعال سیاسی، اجازه ندهند که میدان‌دار بی‌رقیب مخالفت با غنی بوده و در آینده نیز سهامدار بلامنازع قدرت سیاسی به حساب بیایند.

با توجه به این مسایل، از دید کارشناسان، اعلام وجود جریان سیاسی وابسته به تیم کرزی و سایر تشکل‌ها و ائتلاف‌های سیاسی مخالف و منتقد حکومت اشرف غنی، به یک معنا، سکانس جدید سناریوی بحران سیاسی در افغانستان محسوب می‌شود و نشان می‌دهد که حکومت آقای غنی، به نحو پرشتابی به سمت پرتگاه سقوط در حرکت است و شیرازه آن در حال از هم پاشیده شدن می‌باشد؛ همان چیزی که اخیراً سرور دانش؛ معاون دوم آقای غنی نیز به صراحت به آن اذعان کرد و نسبت به خطرات و پیامدهای ویرانگر آن، هشدار داد.

با توجه به شرایط موجود، تحلیلگران هشدار می‌دهند که وضعیت جاری به نفع حکومت و حامیان خارجی آن نیست و آنها هرچه سریع‌تر باید به اصلاحاتی گسترده، عمیق و بنیادین در سطوح بالای سیاست و قدرت، تن دردهند؛ در غیر آن، سیر سریع رویدادها حاکی از آن است که درنگ و تردید در این امر، ممکن است شرایط را به سرعت به مرحله غیر قابل بازگشتی برساند.

پیمان امنیتی با امریکا، یک «کاپیتولاسیون تمام عیار» است!

«دوستان مکافات شان را که می‌پذیرید، مجازات شان را هم تحمل کنید و این قاعده ابتدایی بازی در سیستم مستعمراتی است».

پدرام در ادامه به سایر نمایندگان و همکاران خود اشاره می‌کند و می‌نویسد: «وکلاهی همین مدعیان، در پارلمان همه شان به پیمان‌ها و معاهده‌های استعماری رأی دادند. همان روزها می‌بایست به فکر

عبداللطیف پدرام، عضو مجلس نمایندگان با اشاره به ناکارآمدی پیمان امنیتی افغانستان - امریکا، آن را یک «کاپیتولاسیون تمام عیار» عنوان می‌کند. به گفته او، «کاپیتولاسیون تمام عیار» به این معناست که این پیمان افغانستان را تا حد یک کشور مستعمره تنزیل داده است.

پاس داشت آزادی خود و کشور خود می‌بودند». به نوشته وی، «آزاد زیستن و با شرف زندگی کردن کار سختی است. گرسنگی کشیدن، پول نداشتن، به مقامات بالای دولتی نرسیدن، از کمترین هزینه‌هایی اند که برای آزادی پرداخت می‌شود».

این عضو مجلس نمایندگان در ادامه تصریح کرده که «در این کشور فلک زده، میزان سربلندی، نوکری هرچه بیشتر به اشغالگران بوده است. وقتی یک سفیر غربی این مدعیان را ملاقات می‌کند، فیسبوک‌های شان پر از عکس و خبرنگار اگر ملاقات سفیر می‌شود. به خصوص اگر سفیر آمریکا و انگلیس باشد». اما پدرام می‌افزاید که «این پول گرفتن‌ها و خیانت‌ها و له کردن شرف و آزادی مردم و این

انحصار یک اقلیت باقی‌نماند، اما» می‌گفتند دوستان آمریکایی ما آزرده می‌شوند».

پدرام نوشته است که سران قومی «آمریکا را در جایگاه خدایی نشانده بودند؛ از خدا و خلق خدا کمک نمی‌خواستند، از آمریکا می‌خواستند».

این عضو مجلس نمایندگان در ادامه تصریح کرده که «در این کشور فلک زده، میزان سربلندی، نوکری هرچه بیشتر به اشغالگران بوده است. وقتی یک سفیر غربی این مدعیان را ملاقات می‌کند، فیسبوک‌های شان پر از عکس و خبرنگار اگر ملاقات سفیر می‌شود. به خصوص اگر سفیر آمریکا و انگلیس باشد». اما پدرام می‌افزاید که «این پول گرفتن‌ها و خیانت‌ها و له کردن شرف و آزادی مردم و این

داعش و داستان امدادهای غیبی

می‌کند که آنها به کمک حلقه‌های مشخص خارجی و داخلی، از دورترین نقاط منطقه و فرمانطقه، خود را به افغانستان می‌رسانند و در ناامن‌ترین مناطق کشور، در حالی که هیچ شناختی قبلی از منطقه ندارند، به داعش ملحق می‌شوند و به این ترتیب، یکی از پررمز و رازترین مأموریت‌های تروریستی را در سرزمینی غریب و ناشناخته به پیش می‌برند.

با توجه به این امر، تحلیلگران می‌گویند که مقام‌های روسی حق دارند تا نسبت به دست‌های پشت پرده قدرت‌گیری داعش در افغانستان، نگران باشند؛ زیرا در کشوری که حریم هوایی آن از سوی نیروهای خارجی به رهبری ناتو و امریکا، اداره می‌شود و این کشورها با در اختیار داشتن پایگاه‌های نظامی بزرگ در نقاط حساس کشور و با توجه به صلاحیت‌های وسیع و نامحدودی که در زمینه نظارت و کنترل تحرکات امنیتی و استخباراتی در افغانستان دارند، نمی‌توان تصور کرد که داعش به عنوان خطرناک‌ترین گروه تروریستی بین‌المللی، در حال گسترش و توسعه قدرت و عنوان خطرناک‌ترین مناطق کشور، به صفوف داعش می‌رسانند و بسیاری از آنها حتی زنان و فرزندان شان را نیز با خود به افغانستان می‌آورند، از آسمان نمی‌آیند، آنها یا توسط هلیکوپترهای به اصطلاح «ناشناس» و یا با اسکورت و حمایت آن هلیکوپترها از مسیرهای زمینی خود را به ننگرهار و توره بوره و لوگر و کونر و نورستان و بدخشان و فاریاب و جوزجان و غزنی و زابل و کابل و ارزگان و... می‌

فرماندهی نیروهای ناتو در افغانستان می‌گوید: بیشتر نیروهای گروه تروریستی داعش از خارج‌جایی هستند که به افغانستان آمده‌اند.

جنرال جان نیکلسون؛ فرمانده نیروهای خارجی در افغانستان با بیان اینکه «ما از یکسال به این سو عملیات خویش را بر ضد داعش گسترش دادیم»، گفت: «بسیاری از افراد مسلح داعش، افغان نیستند؛ بلکه خارجی‌هایی هستند که به افغانستان می‌آیند و افغان‌ها را با مشکلات مواجه می‌سازند». این در حالی است که مقام‌های روس برای چندمین بار از انتقال افراد داعش توسط هلیکوپترهای ناشناس و رساندن سلاح و مهمات به آنها در افغانستان ابزای نگرانی کردند. ضمیر کابلوف؛ نماینده ویژه ولادیمیر پوتین در امور افغانستان با ابزای نگرانی مجدد در این مورد، گفت که آنها خواستار پاسخ امریکا در این باره‌اند.

وی به بیانیه اخیر ظاهر قدیر؛ عضو قدرتمند مجلس نمایندگان اشاره کرد و گفت: نمایندگان پارلمان افغانستان صریحاً می‌گویند که هلیکوپترهای نظامی ناشناس متعلق به امریکایی‌هاست.

با توجه به ادعاهای هشدارآمیز و مکرر مقام‌های روسی در باره جا به جایی عناصر داعش و ارسال و انتقال سلاح برای آنها در مناطق مشخص جنگی در افغانستان، کارشناسان مسایل امنیتی می‌گویند که اظهار نظر فرمانده نیروهای ناتو و امریکایی در افغانستان، به اندازه‌ای شفاف و روشن نیست تا به این نگرانی‌ها پاسخی مسؤولانه و قناعت بخش بدهد.

به باور آگاهان، موضع‌گیری جان نیکلسون در این باره که عناصر داعش در افغانستان را اغلب نیروهایی تشکیل می‌دهند که از خارج به افغانستان آمده‌اند نه اتباع افغانستان، چه بسا این گمانه را تقویت

افغانستان و بازتاب اخبار شرم‌آور

ادامه از صفحه اول / چیزی که با این گونه محتوا و مضمون و موضوع، در ممالک دیگر کمتر برای خودش نظیر و مانند می‌تواند پیدا کند.

حالا راست و دروغ بودن این اتهامات سر جای خودش که با توجه به آشفته بازار کشور، چندان هم دور از ذهن نمی‌نماید که چنین اخبار شرم‌آور و تاسف‌باری، درست هم باشد و بواقع نیز تعدادی از نمایندگان دو مجلس به شمول رئیس مجلس و غیره در ارتکاب اعمال و افعال ضد ملی و مردمی، دست داشته باشند؛ اما اصل یک چنین اخبار و گزارش‌هایی، متناسب با حیثیت و هویت ذاتی و ملی هیچ ملت و مردمی نبوده و حکایت از اعماق فاجعه‌ای دارد که امروزه و در دوره کنونی مردم ما با آن دست به گریبان هستند.

کشوری که بر فرض صحت یک چنین اخباری، دولت‌مردان و مقامات آن که می‌بایستی خادمان و دلسوزان راستین مردم محروم خویش باشند، برای به دست آوردن متاع ناچیز و متعفن دنیا و یا امتیازگیری در داد و ستدها و معاملات و معادلات سیاسی و فرصت‌جویانه و حتی بعضاً برای خوش‌خدمتی به اربابان بیرونی خویش، دست‌خیزان و جنایت‌به‌سینه‌های افکار و مجروح مردم خویش نیز می‌زنند!

واقعیت این است که نشر یک چنین اخبار وقیح و گزارش‌های شرم‌آور، بازتاب جهانی فوق‌العاده زننده و مضر برای حیثیت و هویت ملی و بومی همه‌ی افغانها در سطح منطقه و جهان دارد و بیش از گذشته چهره مردم نجیب و آزاده کشور ما را در معرض طعنه و تحقیر ملت‌های دیگر قرار می‌دهد.

می‌دانیم که شبیه یک چنین واقعیت‌های تلخی-البته به مراتب پایین‌تر از آنچه در کشور ما رخ می‌دهد- ممکن است در ممالک دیگر دنیا هم واقع شود و تعدادی از رجال فرصت‌طلب آنان نیز مرتکب جنایت و ذنات علیه ملت خویش بشوند، اما چیزی که است در کشورهای دیگر، گزینه‌ها و نقاطی بنام ارزشها و مفاهیمی ملی وجود دارد که حکم خطوط قرمز هر دولت و ملتی را دارد؛ لذا کسی حق ندارد تا پا را فراتر از آن خطوط و مرزها بگذارد، و گر نه پای شان با ساطور قاعده و قوانین ملی قطع می‌شود.

مطمئناً در ممالک دیگر نشر و بازتاب یک چنین اخبار و گزارش‌هایی ممنوع بوده و با متخلفان طبق قوانین موجوده، برخورد قاطع و جدی صورت می‌گیرد. اما در کشور ما افغانستان صحنه رسانه‌ها نیز بسان سایر میدانها و صحنه‌ها از ناسامانی و بی‌نظمی طاقت‌فرسایی، رنج می‌برد.

در افغانستان کافی است یک حادثه‌ای خلق شود و یک اتفاقی واقع گردد، دیگر برای هیچ رسانه‌ای این موضوع مطرح نیست که بازتاب و نشر خبر واقع شده‌ایا با معیارهای ارزشی و ملی دولت و ملت افغانستان، سازگاری و همخوانی دارد یا اینکه بازتاب آن، ممکن است حیثیت و هویت چندین هزار ساله یک ملت را نشانه گرفته باشد و ما با انعکاس عریان و بی‌رویه آن، در توهین و تحقیر مردم و فرهنگ خویش سهم و نقش داشته باشیم؟!

با تاسف در کشور ما وقوع یک خبر و یا حادثه، برای رسانه‌های ما حکم یک شکار بکر و تازه را دارد و هر یک از رسانه‌ها بدون آنکه به پیامد مثبت و منفی خبر توجهی داشته باشند، سعی در روی آنتن بردن آن قبل از رقبای رسانه‌ای خویش دارند و با تاسف از جانب دولت و حکومت نیز قدرت و قوت بازدارنده‌ای در زمینه ممنوعیت نشر یک چنین اخبار و گزارش‌های منفی با منافع ملی افغانها، وجود ندارد و با آنکه قانون در یک چنین مواردی به صراحت وجود دارد، اما سنگ اجرای آن در این کشور، سالهاست که بر زمین مانده است و کسی از آن در راستای ایفای منافع کشور و مردم، استفاده نمی‌کند.

در هر حال، در هر موردی که اهمال و بی‌تفاوتی صورت گرفته و می‌گیرد، به نظر می‌رسد در یک مورد که موضوع به هویت و حیثیت همه‌ی افغانها مربوط می‌شود، هیچ فرد و نهادی به شمول دولت، حق بی‌اعتنایی و بی‌تفاوتی در برابر متخلفان رسانه‌ای و غیر آن را ندارند و در غیر آن، خود نیز در تحقیر و توهین به مردم و فرهنگ خویش در سطح جهان و منطقه، سهیم و شریک‌اند.

آگاهان در واکنش به اظهارات اخیر عطا محمد نور:

افغانستان سرزمین قباله شده برای داکتر اشرف غنی نیست عبدالله به خواست‌های مردم رسیدگی نکرد

عطا محمد نور از سران ائتلاف برای نجات افغانستان که در یک کنفرانس خبری پس از توافق برای تشکیل این ائتلاف صحبت می کرد، انتقادهای تندی را از ریاست جمهوری گرفته تا ریاست اجراییه و کشورهای خارجی به خصوص آمریکا و اتحادیه اروپا مطرح کرد. آگاهان امور نیز در واکنش به حرف های آقای نور، از مشکلات جدی در حکومت وحدت ملی سخن می گویند.

به گزارش خبرگزاری صدای افغان (آوا)، اسدالله ولوالجی، آگاه مسائل سیاسی به خبرگزاری آوا گفت: «کسانی که ائتلاف را به وجود آوردند، همان اشخاصی هستند که حکومت وحدت ملی را به وجود آوردند، حالا میان این افراد سیاسی و جناب داکتر اشرف غنی چی تعاملاتی صورت گرفته، خودشان می دانند».

ولوالجی افزود: «آن ها بیشتر از انحصارگرایی ارگ ریاست جمهوری صحبت می کنند، اما آن ها می توانند با مشوره و مبارزات مدنی، این موضوع را حل کنند، به جز همین مبارزات مدنی، راه دیگری ندارند، افغانستان در حالی نیست که در داخلش هر روز جنگ صورت بگیرد».

این آگاه مسائل سیاسی اشاره کرد: «افغانستان سرزمین قباله شده برای داکتر اشرف غنی نیست، بلکه همه حق دارند، در شرایط فعلی وطن ما در حالی قرار دارد که فقر بیداد می کند، همچنان فساد بیداد می کند، چهار اطراف این دولت را فساد احاطه کرده است».

وی خاطرنشان کرد: «سران حکومت وحدت ملی می گویند ما به سوی ظرفیت ها می روییم و به کسانی که مستحق هستند، کار می دهیم، این حرف ها تقریباً بی رنگ شده است، پست ها بر اساس سلیقه تقسیم

گزارش
عطا محمد نور نیز به گزارش هوپیمای حامل جنرال دوستم واکنش نشان داد
جنرال دوستم در ترکیه است
هیچ ممانعتی برای سفر دوستم وجود ندارد

به دنبال گزارش ها در مورد احتمال سفر جنرال دوستم به مزارشریف و عدم اجازه برای نشست هوپیمای حامل او، عطا محمد نور، والی بلخ نیز این گزارش ها را رد کرده، اما تأکید نموده که هیچ ممانعت قانونی برای سفر معاون اول ریاست جمهوری وجود ندارد.

به گزارش خبرگزاری صدای افغان (آوا)، پیش از این دفتر معاونت اول ریاست جمهوری و نزدیکان جنرال دوستم نیز سفر او به مزارشریف را تکذیب کرده بودند.

در یک پیام عطا محمد نور، والی بلخ آمده است: «قرار بود شام روز دوشنبه ۲۶ سرطان، شماری از مسئولان و مهندسان مؤسسه تیکای ترکیه به عنوان مهمانان خاص من به مزارشریف بیایند و کار اعمار خانقاه سلطان العلما خواجه بهاءالدین ولد، پدر مولانا جلال الدین محمد بلخی را افتتاح نمایند که طیاره حامل ایشان به دلیل مشکل فنی نتوانست در میدان هوایی بین المللی مولانا جلال الدین محمد بلخی، نشست نماید و برگشت نمود».

در ادامه این پیام والی بلخ آمده که «خبرهای پخش شده در شماری از رسانه ها و صفحات اجتماعی مبنی بر این که طیاره حامل سترجنرال عبدالرشید دوستم، معاون اول ریاست جمهوری به میدان هوایی بین المللی مولانا جلال الدین محمد بلخی اجازه نشست پیدا نکرد، عاری از حقیقت است».

آقای نور افزوده است: «معاون اول ریاست جمهوری در حال حاضر در ترکیه به سر می برد و هرگاه قصد سفر به کشور را داشته باشد، هیچ ممانعت قانونی برای سفر موصوف وجود ندارد».

هشدار ظاهر قدیر به حکومت:
اگر داعش را سرکوب نکنید، شاهراه کابل - جلال آباد را می بندیم!

ظاهر قدیر نماینده مردم ننگرهار در مجلس نمایندگان می گوید که گروه تروریستی داعش در ننگرهار به گونه تاکتیکی در حال پیشروی است و کسی هم جلو این گروه را نمی گیرد.

به گزارش خبرگزاری صدای افغان (آوا)، آقای قدیر که در نشست علنی مجلس صحبت می کرد، گفت: پیشرفت داعش تاکتیکی شده است، کسی به مطبوعات وقت نمی دهد، هر روز پیشروی می کند و اعضای حکومت هم معلومات غلط را در اختیار رسانه ها قرار می دهند.

این عضو مجلس تأکید کرد که نیروهای امنیتی در منطقه توره بوره هیچ پیشروی نداشته اند و در حال حاضر ۷۰ درصد این منطقه در تسلط گروه داعش است.

به گفته ظاهر قدیر، گروه داعش همه روزه مردم را به خاک و خون می کشند و هیچ کسی پسران نمی کند؛ وعده داده می شود، اما به وعده وفا نمی شود.

این عضو مجلس به حکومت هشدار داد که اگر صدای مردم ننگرهار شنیده نشود، او در هماهنگی با مردم دست به حرکت های مدنی بزرگ می زند و شاهراه کابل - جلال آباد را به روی ترافیک می بندد.

این در حالیست که ظاهر قدیر پیش از این نیز گفته بود که گزارش های حکومت و خارجیان در مورد سرکوب، فعالیت و شمار داعشیان در افغانستان، نادرست است.

حکومت اما اعلام کرده است که نیروهای امنیتی منطقه توره بوره را از دست گروه تروریستی داعش پس گرفته است.

اجرائی را در پیوند به حرف های آقای عطا محمد نور، والی بلخ و رئیس شورای اجرایی جمعیت اسلامی بگیریم، اما امید میثم، معاون سخنگوی ریاست اجرایی به خبرگزاری آوا گفت: «ما فعلاً موقف رسمی در برابر حرف های آقای نور نداریم».

از سوی دیگر داکتر محمد افضل حدید، رئیس شورای ولایتی بلخ و از نزدیکان افغانستان ارزش دارد».

وی خاطرنشان کرد که این ائتلاف را تنها آقای نور تشکیل نداده، بلکه صلاح الدین ربانی، سرپرست حزب جمعیت اسلامی نیز در این ائتلاف حضور داشته و با حضور او چنین ائتلافی صورت گرفته است.

رئیس شورای ولایتی بلخ تصریح کرد: «داکتر عبدالله از اشخاص تأثیرگذار در جمعیت اسلامی افغانستان می باشد، اما آقای عبدالله نتوانست به خواست ها، مشوره و حق مردم افغانستان رسیدگی کند، او مکلفیت خود را درست انجام نداد».

حدید در اخیر گفت: آیا مردم افغانستان داکتر عبدالله را به همین خاطر انتخاب کرده بودند که دولت جوانان شان را به رگبار ببندد و رئیس اجرایی صدای خود را نکشد؟ آیا برای همین روز انتخابش کرده بودند؟!».

این در حالی است که علاوه بر شکل گیری ائتلاف شورای عالی برای نجات افغانستان، جریان «محور مردم افغانستان» نیز با حضور شخصیت های و چهره های برجسته ای چون رحمت الله نبیل و رنگین دادفر اسپینا آغاز به کار کرده است. این جریان نیز از انحصار قدرت در ارگ ریاست جمهوری و ناکارآمدی حکومت وحدت ملی به شدت انتقاد می کند و خواستار اصلاح حکومت است.

می شود، والی به جای وزیر می آید و وزیر، والی و سفیر می شود».

به باور ولوالجی، در افغانستان ۳۰۰ الی ۴۰۰ تن حکومت می کند. او می گوید که در دولت فعلی اشخاصی دیده می شوند که در زمان حکومت آقای کرزی نیز وزیر و والی بودند و ۴۰ درصد تشکیل حکومت فعلی را همان اشخاصی تشکیل می دهد که

در دوران حکومت کرزی نیز در نظام سهم داشتند.

ولوالجی با انتقاد این سوال را مطرح می کند: «جامعه ما این قدر فقیر است که هیچ کسی وجود ندارد تا در چوکات حکومت وحدت ملی تازه داخل شود و کار کنند تا دولت را به سوی یک مدیریت خوب ببرد؟!».

او اظهارداشت: «حرف هایی را که ائتلاف نجات می زند مطلقاً درست است، حرف مردم نیز همین است».

این آگاه سیاسی همچنان افزود: «امریکا باید خود مسأله آقای دوستم را با او حل کند».

در همین حال خواستیم نظر ریاست

انتقاد تند نمایندگان از طرح حکومت برای ایجاد «ساحه سبز» در شهر کابل

این عضو مجلس نمایندگان طرح ایجاد ساحه سبز را طرح غلط و جنایت کارانه عنوان کرد و از مجلس خواست به این طرح حکومت شدیداً اعتراض کند.

طرح ها «مناسب حال شهریان کابل نیست و باید در باره یک طرح جامع برای تأمین امنیت شهر کابل فکر شود».

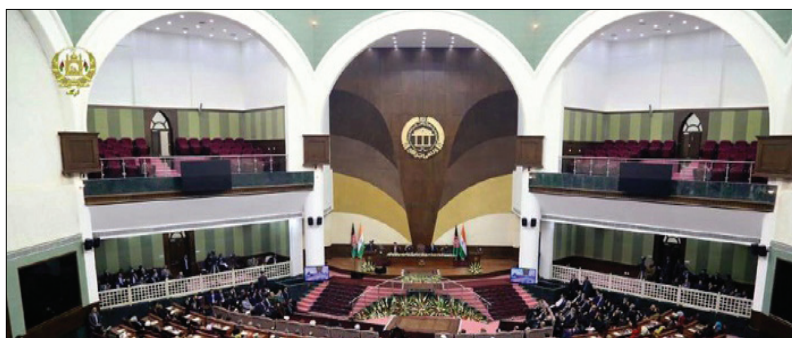
این تصمیم حکومت، با انتقادهای جدی شهروندان کابل نیز رو به رو شده است. آنان می گویند که این کار دشواری های زیادی برای آنان ایجاد کرده است.

جاده شیرپور - چهار راهی زنبق به تازه گی به روی رفت و آمد موترها بسته شده است. شهروندان مجبور اند که بدلیل ازدحام ترافیکی که از اثر این اقدام حکومت بوجود آمده است، بسیاری از مسیرها را پیاده بروند.

جاده وزیر اکبرخان نیز با موانع سمندی مسدود شده است و این باعث ازدحام بیش از حد در این بخش کابل شده است. مردم ساعت ها در این جاده انتظار می کشند تا بتوانند از این مسیر عبور کنند.

گفته می شود که حکومت عراق نیز برای حفاظت از ساحات دیپلماتیک ساحه سبز در بغداد ایجاد کرده است.

آقای رحمانی می گوید که حکومت با عملی کردن این طرح، ریاست جمهوری و سفارت خانه ها را مصوون می کند اما مردم را در امان خدا می سپارد و رها می کند.

او با بیان اینکه اجرای این طرح موثر نیست، پیشنهاد کرد که برای تأمین امنیت شهر کابل باید در دروازه های اصلی و فرعی شهر کابل کمبندهای امنیتی ایجاد شود تا از ورود تروریستان و مواد انفجاری به داخل شهر جلوگیری شود.

شماری از اعضای مجلس نمایندگان از طرح حکومت برای ایجاد «ساحه سبز» در شهر کابل به شدت انتقاد کرده می گویند که عملی کردن این طرح در حق مردم جفا است.

به گزارش خبرگزاری صدای افغان (آوا)، حکومت اعلام کرده که به اساس خواست سفارت خانه های خارجی در افغانستان تصمیم گرفته تا جاده های دیپلمات نشین پایتخت را با موانع مسدود کند.

گفته می شود مناطق وزیر اکبرخانه و شیرپور شهر کابل شامل ساحه سبز می شود. با این حال این طرح انتقادهای تند برخی اعضای مجلس نمایندگان را به همراه داشته است.

محمد عارف رحمانی، عضو مجلس در نشست علنی مجلس گفت: حکومت از یک طرف موانع و دیوارها امنیتی را از اطراف دفاتر و منازل مسکونی برمی دارد، اما از طرف دیگر حالا آمده اند و یک منطقه زیر نام «گرین زون» ایجاد می کنند.

چهارراهی زنبق کابل به نام شهید سالم ایزدیار مسمی شد

تاکر پر از مواد انفجاری - رخ داد و بیش از ۱۵۰ شهید و بیش از ۴۵۰ زخمی برجا گذاشت. سالم ایزدیار پسر محمد علم ایزدیار؛ معاون اول مجلس سنا دو روز پس از این انفجار در تظاهرات جنبش رستاخیز شرکت کرد و در جریان تظاهرات به ضرب گلوله نیروهای امنیتی جان خود را از دست داد. باین حال محمد علم ایزدیار معاون نخست مجلس سنا امروز در واکنش به این موضوع گفت که نام گذاری این چهارراه به نام شهید سالم ایزدیار در حقیقت ارج گذاری به کسانی است که صدای عدالت خواهی را بلند

پیشنهاد مجلس سنا برای نام گذاری چهارراهی زنبق به نام شهید سالم ایزدیار از سوی رئیس جمهور غنی و کمیسیون نام گذاری جاده ها پذیرفته شده است.

به گزارش خبرگزاری صدای افغان (آوا)، فضل هادی مسلمیار رئیس مجلس سنا روز گذشته تأیید کرد که این پیشنهاد سناتوران از سوی رئیس جمهور پذیرفته شده و فردا رسماً طی مراسمی این چهارراهی تغییر نام می کند.

چهارراهی «زنبق» مکانی است که در آن، رویداد خونین روز چهارشنبه کابل - انفجار

سالم ایزدیار در زمان مرگ ۲۶ سال سن داشت و به تازگی در رشته روابط بین الملل در یکی از دانشگاه های هند مدرک کارشناسی ارشد (ماستری) گرفته بود. او متاهل بود و از او دو فرزند دوساله و شش ماهه بجا مانده است. سه انفجار انتحاری در مراسم خاکسپاری محمد سالم ایزدیار که با اشتراک مقام های بلند پایه دولتی و چهره های شناخته شده سیاسی برگزار شده بود، بار دیگر نام او را به سرخط خبرها آورد. در این سه انفجار ۷ نفر کشته و بیش از ۱۰۰ نفر زخمی شدند.

حکومت به نیازهای جوانان توجه کند

معین جوانان وزارت اطلاعات فرهنگ می گوید: جوانان افغان توانایی های خوبی دارند و می توانند افغانستان را از بحران های موجود نجات دهند.

به گزارش خبرگزاری صدای افغان (آوا)، کمال سادات؛ معین جوانان وزارت اطلاعات و فرهنگ، امروز در مراسمی تحت عنوان «مهدی زندگی» گفت: جوانان سرمایه کشور ما هستند و باید از این سرمایه به صورت درست استفاده نماییم.

سادات علاوه کرد: تلاش ما بر این است که برای جوانان سهم بیشتری در ارگان های دولتی داده شود چون توانایی خوبی دارند و اکثرشان دارای تحصیلات عالی می باشند.

موصوف با بیان اینکه جوانان افغان در طول ده سال اخیر دست آورد های خوبی داشته اند، گفت: حکومت در طول دو سال اخیر، جوانان زیادی را در ادارات دولتی استخدام کرده است.

سادات ابراز داشت: دروازه معینیت جوانان وزارت اطلاعات و فرهنگ به روی همه جوانان کشور باز است، هر جوانی که با مشکل مواجه می شود می تواند با معینیت جوانان در جریان بگذارد تا به مشکلات شان رسیدگی شود.

در حال حاضر تنها نهادی که رسماً برای حل مشکل جوانان کار می کند، معینیت جوانان در چوکات وزارت اطلاعات و فرهنگ است اما انتقادهای زیادی وجود دارد که این معینیت برنامه مشخصی برای بهبود زندگی جوانان ندارد.

در همین حال عبدالقادر زازی، وکیل مردم کابل در پارلمان در این مراسم سخنرانی کرده، گفت: جوانان باید تلاش کنند تا کشور را از این بحران نجات دهند.

وی تاکید کرد وقتی کشور ما از این بحران نجات پیدا می کند که جوانان رو به مطالعه بیایند تنها به اینترنت و فیسبوک مصروف نشوند چون اکثر معلومات مهم در اینترنت یافت نمی شود بلکه در کتاب یافت می شود.

زازی، گفت: در ادارات دولتی، بست های با صلاحیت در اختیار جوانان نمی باشد بلکه در اختیار افراد کهنسالی است که توانایی کار هشت ساعته را ندارند.

موصوف خاطر نشان کرد: افرادی که باید تقاعد کنند و در خانه بنشینند در ادارات دولتی جای را اشغال نموده اند.

در پایان مراسم فاطمه کاکر، مسئول تیم «صد دختر، صدمشکل، صد راه حل» گفت: راه اندازی این برنامه به منظور نزدیکی جوانان به همدیگر و انگیزه دادن برای تحصیلات می باشد.

کاکر افزود هر شخص مسئولیت دارد که تلاش کند تا زمینه تحصیل را برای خانواده و جامعه فراهم کند تا زنان و مردان از بی سوادی نجات پیدا کنند.

وی تصریح کرد: جوانان کشور طرح های خوبی دارند اما متأسفانه این طرح ها نادیده گرفته می شود و هیچ توجهی به آن نمی شود.

به گفته وی دولت و نخبگان سیاسی در زمان انتخابات قول به بهبود وضعیت جوانان و اشتغال زایی آن ها داده بودند، اما به این وعده خود شان عمل نکرده اند.

وی تاکید کرد که در تصمیم گیری های کلان نیز، جوانان به عنوان ابزارهای دست یابی به قدرت استفاده می شوند اما هیچ گاه به آن ها سهمی در تصمیم گیری های کلان داده نمی شود. کاکر، در پایان از تمام جوانان خواست که چشم داشتی از هیچ کس نداشته باشند و خود شان سر پای خود بایستند و در تصمیم گیری ها خودشان را سهم کنند.

قابل یاد آور است که به عقیده بسیاری از آگاهان امور، فساد اداری مانع بزرگی فرا راه جوانان تحصیل کرده است و حتی این افراد با وجود سند ماستری و دکتری نمی توانند کار بیابند؛ اما برای کسانی که وکلا، وزیران و یا زورمندان واسطه آن ها می شوند و یا هم پول پرداخت می کنند، کار پیدا می شود.

چهارشنبه ۲۸ سرطان ۱۳۹۶
۲۴ شوال ۱۴۳۸
۱۹ جولای ۲۰۱۷
شماره ۱۱۶۳
سال پانزدهم
۴ صفحه

قال الصادق (عليه السلام) ●
الرَّغْبَةُ فِي الدُّنْيَا تُورِثُ الْفُتُورَ وَالْحُزْنَ وَالرُّهْدَ فِي الدُّنْيَا رَاحَةُ الْقَلْبِ وَالْبَدَنِ;
امام صادق (عليه السلام) می فرماید: ●
رغبت و تمایل به دنیا مایه غم و اندوه و زهد و بی میلی به دنیا سبب راحتی قلب و بدن است.
(تحف العقول، ص ۲۵۸)
● صاحب امتیاز و مدیر مسوول: سیدعیسی حسینی مزاری
● ایمیل: Hosseinimazari@yahoo.com
● سردبیر: سیدفاضل محبوب
● زیر نظر هیأت تحریر
● صفحه آرایی: انصاف
● ترتیب نشر روزنامه
● پذیرش آگهی: ۰۷۹۹۳۴۳۷۸۷
● آدرس مکاتباتی: کابل - پست بکس ۱۳۹۰

وزیر انرژی و آب استراتژی جدید منابع آبی افغانستان را به مجلس نمایندگان ارائه کرد

عثمانی: مشکلات کمبود آب در ایران و افغانستان، ناشی از مدیریت ناسالم توسط دولت ایران است

عثمانی: حاضریم با مقام های ایرانی مباحثه کنیم

آب، مدیریت آب و دیپلماسی آب تهیه و ترتیب گردیده است.

وی افزود که در این استراتژی، تمامی چالش ها در راستای ساخت بندها و تأثیرات محیط زیستی در افغانستان و کشورهای منطقه (ایران و پاکستان) به صورت دقیق مطالعه و بررسی شده است. عثمانی خاطر نشان کرد که بر اساس همین استراتژی، ۴۰ بند آب در سراسر کشور پروژه سازی شده است.

او در ادامه به برخی از مشکلات جدی تدارکاتی وزارت انرژی و آب اشاره کرد و هشدار دارد که اگر برای حل این مشکلات توجه نشود، منابع آبی کشور قربانی خواهد شد و با این وضعیت، هیچ سرمایه گذاری حاضر نخواهد بود در ساخت بندهای آبی در کشور سرمایه گذاری کند.

علی احمد عثمانی انتقاد کرد که وزیر انرژی و آب آن طوری که لازم است، در امور کاری صلاحیت ندارد و همین مسأله سبب بروز مشکلات در مهار منابع آبی کشور شده است.

در پایان این نشست، عبدالروف ابراهیمی، رییس مجلس نمایندگان تأکید کرد که این مجلس به خاطر منافع ملی و مدیریت آب های کشور، از خواست های وزارت انرژی و آب و دیپلماسی آب کشور حمایت می کند و این وزارت باید از این ناحیه مطمئن باشد.

ایران صورت گرفته، به نوعی با انتقاد او تأکید کرد که مطالعات این وزارت نشان می دهد که مشکلات محیط زیستی ناشی از کمبود آب در ایران و افغانستان، ناشی از مدیریت ناسالم منابع آبی توسط دولت ایران می باشد.

وزیر انرژی و آب گفت که حاضر است در این مورد، با مقام های ایرانی مباحثه کند. عثمانی خاطر نشان ساخت که دیپلماسی

فعال برای حل مشکلات آبی با کشورهای همسایه نیاز است و برای آغاز گفتگوها با همسایه ها، ابتدا باید منابع آبی کشور مهار و خطوط قرمز مشخص گردد. او با اشاره به مذاکراتی که اخیر در مورد مدیریت منابع آبی با جمهوری اسلامی

حوزه ها ساخته است، که ده ها بند آن روی ۴ حوزه مشترک با افغانستان ساخته شده، و ایران آب دو حوزه مشترک را که از این کشور سرچشمه می گیرد، به صورت قطع با ساخت بندها، بالای افغانستان خشکانیده است؛ اما افغانستان تنها روی حوزه آبی

هریروز یک بند سلما را ساخته است». او تأکید کرد که مطالعات این وزارت نشان می دهد که مشکلات محیط زیستی ناشی از کمبود آب در ایران و افغانستان، ناشی از مدیریت ناسالم منابع آبی توسط دولت ایران می باشد.

وزیر انرژی و آب گفت که حاضر است در این مورد، با مقام های ایرانی مباحثه کند. عثمانی خاطر نشان ساخت که دیپلماسی

به دنبال انتقادهای اخیر مقام های جمهوری اسلامی ایران و رییس جمهور این کشور از مدیریت منابع آبی در افغانستان، وزیر انرژی و آب کشور که در یک نشست علنی مجلس نمایندگان حاضر شده بود، انتقادهای جدی و مشابهی را در مورد برخورد مدیریت منابع آبی در ایران مطرح کرد.

به گزارش خبرگزاری صدای افغان (آوا)، علی احمد عثمانی، وزیر انرژی و آب خطاب به نمایندگان مجلس گفت که افغانستان یک حوزه آبی مشترک با پاکستان و ۴ حوزه آبی مشترک با ایران دارد.

وی با اشاره به مشکلات آبی که کشورهای همسایه افغانستان به خصوص جمهوری اسلامی ایران دارد، گفت: «همسایه ها می گویند مشکل آب دارند، ولی واقعیت این است که افغانستان هم مشکل آب دارد».

وزیر انرژی و آب در پاسخ به انتقادهای مطرح شده در مورد مدیریت منابع آبی در افغانستان و ساخت بندهای مختلف، تصریح کرد که «استفاده بی رویه از منابع آبی توسط همسایه ها، کشور ما را نیز با مشکلات زیاد محیط زیستی مواجه ساخته است».

علی احمد عثمانی در ادامه افزود: «ایران ۶ حوزه آبی دارد و ۶۰۰ بند آب روی این

اظهارات متفاوت آگاهان سیاسی در مورد شکل گیری نهادهای اپوزیسیونی

آقای بکتاش افزود که بحران های کشور نتیجه رقابت قدرت های بزرگ، کشورهای همسایه و منطقه است و جریان های کوچک سیاسی نمی تواند که آن را از میان بردارد.

بر اساس گفته های بکتاش؛ در حال حاضر اکثر قدرت های بزرگ به صورت مستقیم در امور داخلی کشور دخالت دارند و نقش افغان ها در کل ضعیف می باشد که این خود بحران ها را ایجاد کرده است.

او اشاره کرد که در شرایط کنونی تنها نتیجه تقابل قدرت های منطقی و قدرت های بزرگ نتیجه بحران کشور را تعیین می کند.

او هر چند اساس نامه و برنامه عمل جریان «محور افغانستان را خوب توصیف کرد» اما خاطر نشان کرد که زمانی این جریان ها می توانند موثر واقع شوند که زمینه تفاهم اقوام کشور را فراهم سازند و به اختلافات قومی، مذهبی، سمتی، نژادی و لسانی پایان دهند.

بکتاش اضافه کرد که بعد از ایجاد تفاهم و شکل گیری جنبش سراسری، ما توان مقابله با مشکلات را داریم و می توانیم کشور را از بحران ها نجات دهیم.

این گفته ها در حالی مطرح می شود که به تازگی شماری از چهره های کلیدی حکومت پیشین زیر چتر «محور مردم افغانستان» گرد هم آمدند و اپوزیسیونی را شکل دادند. آنان تاکید کردند که به هدف بیرون آوردن کشور از بحران این جریان سیاسی را ایجاد کرده اند و به دنبال امتیازگیری، حضور در چانه زنی های قدرت و شریک شدن در حکومت نیستند.

گفتنی است که چند روز پیش نیز ائتلاف شورای عالی نجات افغانستان از سوی برخی مقام های حکومت وحدت ملی و شخصیت های مطرح سیاسی اعلام موجودیت کرد.

او اضافه کرد که «محور مردم افغانستان» به هیچ وجه کشور را از بحران کشیده نمی تواند؛ چون تمام سران این جریان سیاسی در حکومت پیشین خود ناکام بوده اند.

این آگاه سیاسی هم چنان با نقد کارنامه های حکومت وحدت ملی، یادآور شد که شکل گیری نهادهای اپوزیسیونی نشان می دهد که مردم روز به روز از این حکومت فاصله می گیرند و ناراضی بیشتر می شود.

به گفته او؛ «ضعف رهبری سالم حکومت وحدت ملی» و «احتیاج شخصیت های حکومت سابق به داشتن تشکیلات سیاسی» باعث شده که هر روز یک نهاد اپوزیسیونی در کشور ایجاد شود.

او تصریح کرد که اگر حکومت وحدت ملی در رفتار خود تغییری ایجاد نکند، بر تعدد این ائتلاف ها و اپوزیسیون ها افزوده خواهد شد.

آصف بکتاش دیگر آگاه سیاسی نیز به آوا گفت که هر چند در ترکیب جریان «محور» افرادی قرار دارند که به دموکراسی و آزادی بیان معتقدند، اما این جریان نمی تواند که در رفع بحران ها از کشور نقش خوب ایفا کند.

بلوچزاده هم چنین جریان «محور مردم افغانستان» را یک جریان معتدل و باورمند به ارزش های حقوق بشری و دموکراسی خواند و گفت که این جریان با شعار برگشت به مشروعیت و حفاظت از

بلوچزاده هم چنین جریان «محور مردم افغانستان» را یک جریان معتدل و باورمند به ارزش های حقوق بشری و دموکراسی خواند و گفت که این جریان با شعار برگشت به مشروعیت و حفاظت از

اجمل بلوچزاده، از آگاهان سیاسی در گفتگو با خبرگزاری آوا از تشکیل نهادهای اپوزیسیونی به ویژه «محور مردم افغانستان» استقبال کرد و یادآور شد که ایجاد این ائتلاف ها تاثیر گذاری های خود را بالای حکومت وحدت ملی دارد.

قانون اساسی شکل گرفته و انتظار می رود که با برنامه های که روی دست دارد بتواند بحران های کشور را مدیریت کند. او تاکید کرد که اگر این جریان و سایر ائتلاف ها بتوانند با اعمال فشار از طریق مشروع بالای حکومت وحدت ملی، اصلاحات را به میان آورد، بحران ها نیز به زودی از بین خواهند رفت.

در همین حال برنا صالحی، یکی دیگر از آگاهان سیاسی، با انتقاد از سران جریان سیاسی «محور مردم افغانستان» خاطر نشان کرد که سران این جریان خود در سال ۲۰۰۹ با تقلب به نفع رییس جمهور پیشین، کشور را به سوی بحران برده اند، حالا چگونه ادعای نجات کشور از بحران را دارند.

به باور صالحی؛ این جریان ها هیچ کاری را از پیش برده نمی توانند و تنها برای شریک شدن در چانه زنی قدرت و فشار آوردن بالای حکومت و گرفتن چند کرسی سیاسی شکل گرفته اند.

به دنبال تشکیل نهادهای اپوزیسیونی به ویژه اعلام موجودیت جریان «محور مردم افغانستان»، آگاهان سیاسی اما اظهارات متفاوتی در مورد آن ارایه می کنند.

به گزارش خبرگزاری آوا، شماری از آگاهان سیاسی ایجاد این جریان ها را فشاری بر حکومت خوانده می گویند که با ایجاد نهادهای اپوزیسیونی، حکومت بیشتر تحت فشار قرار می گیرد و تلاش برای از میان برداشتن بحران ها می کند؛ اما شمار دیگری از آگاهان تاکید دارند که این جریان ها بیشتر برای امتیازگیری شکل می گیرند و منافع شخصی شان را دنبال می کنند.

اجمل بلوچزاده، از آگاهان سیاسی در گفتگو با خبرگزاری آوا از تشکیل نهادهای اپوزیسیونی به ویژه «محور مردم افغانستان» استقبال کرد و یادآور شد که ایجاد این ائتلاف ها تاثیر گذاری های خود را بالای حکومت وحدت ملی دارد.

آقای بلوچزاده افزود: زمانیکه پس از سه سال حکومت وحدت ملی نتوانست به وعده های کارزارهای انتخاباتی خود عمل و به خواست های اساسی شهروندان رسیدگی کند، شکل گیری جریان های اپوزیسیونی طبیعی است.

او اشاره کرد که با ایجاد حکومت وحدت ملی، ناامنی، فقر، بیکاری و نارضایتی مردم گسترش پیدا کرد؛ اما حکومت وحدت ملی به ویژه رییس جمهوری به جای رسیدگی به این معضلات درگیر اختلافات درونی خود شد و نگرانی مردم را تشدید بخشید.

او حکومت وحدت ملی را نامشروع خواند و افزود که این حکومت توانایی مدیریت و اداره کشور را ندارد و در صورت عدم آوردن اصلاحات احتمال گسترش ائتلاف ها و نهادهای اپوزیسیونی می رود.